

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.674 van 25 juni 1998
in de zaak A. 77.564/VII-16.459.**

In zake : 1. Jan LAMBRECHT,
2. de n.v. PATRILAM,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Leopold I straat 19

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Jan LAMBRECHT
en de n.v. PATRILAM op 17 februari 1998 hebben ingediend
om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van
"het conformiteitsattest dd. 18 december 199(7) uit-
gaande van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaams Gewest, waarbij (...) het bodemsaneringsproject
dat werd opgemaakt in opdracht van curator Luc
VANDENBROUCKE conform werd verklaard aan de bepalingen
van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de
bodemsanering";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. PROVVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat P. DE SOMERE die, loco Advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur P. PROV00ST, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift doen gelden :

"(...)

2. In het bodemsaneringsproject wordt toegegeven dat er zich op heden een 'ernstig humantoxicologisch risico' voordoet in de drie verontreinigde kernen op het terrein. Ook wordt gezegd dat naar de toekomst toe de kans niet uitgesloten is dat de verontreiniging van het grondwater ernstiger vormen zal aannemen door het verder doorsijpelen van olie naar de grondwatertafel.

3. Niettemin wordt slechts een bescheiden bodemsaneringsproject voorgesteld o.m. omdat er slechts een beperkte aanwezigheid zou zijn van personen op het terrein, er geen kinderen zouden komen op het terrein en er geen gewassenteelt zou zijn.

Daarbij gaat men uit van een verder industrieel gebruik van het terrein.

4. Zulks is echter allesbehalve evident gelet op de bodembestemming tot woongebied. Bovendien lijkt verwerende partij te vergeten dat de woonst en de tuin van eerste verzoeker gelegen zijn in de onmiddellijke omgeving.

5. Aldus dreigt eerste verzoeker een ernstig gezondheidsrisico te lopen wegens de te lichte sanering, risico dat trouwens in het bodemsaneringsproject wordt erkend.

In deze omstandigheden is het uitgesloten dat van eerste verzoeker zou gevraagd worden dat hij wacht tot de normale afhandeling van een vernietigingsprocedure; de gezondheid van verzoeker (en van zijn gezin) is een niet in geld waardeerbare zaak waarvan de aantasting niet of moeilijk te herstellen is.

Aldus is aan de voorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldaan.

6. Wat tweede verzoeker betreft is deze eigenaar van diverse belendende eigendommen en zodoende meer dan betrokken partij dat voldoende gesaneerd zou worden. Bovendien heeft tweede verzoeker, zoals gezegd, interesse in de aankoop van het terrein en de gebouwen van de nv SUPER SPAN.

Als ernstige kandidaat-koper in het kader van de openbare verkoping die zou gehouden worden, dreigt tweede verzoeker in de toekomst geconfronteerd te worden met een ontoereikende sanering door de curatoren.

Aldus heeft ook tweede verzoeker er alle belang bij dat de sanering welke zal gebeuren vóór de openbare

verkoping toereikend is en is er ook in zijn hoofde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hier in haar nota onder meer op repliceert :

- "1. Beide verzoekers steunen het door hen aangevoerde MTHEN op de bewering dat met name de drie verontreinigde kernen quasi volledig zouden blijven bestaan, met een mogelijke verontreiniging van het grondwater als gevolg.
Het moge inmiddels duidelijk zijn dat deze premisse volkomen onjuist is, vermits het bodemsaneringsproject juist (en onder meer) de integrale verwijdering van de door de verzoekers bedoelde verontreinigde gronden, in de kernen, inhoudt, met sanering tot achtergrondwaarde. Hetgeen meteen ook het risico van bedreiging van het grondwater volledig wegneemt.
Dit alles rekening gehouden met de mogelijke nabestemming als woonzone.
Daarom alleen al kan het aangedragen nadeel, dat dus onbestaande is, derhalve a fortiori niet ernstig kan zijn, niet in aanmerking worden genomen.
2. Wie zich op een ecologisch, dan wel op een gezondheidsrisico beroept (hier de verzoeker, nabuur) dient zulk een risico aannemelijk te maken, d.i. op afdoende wijze aan te tonen dat dit nadeel zich ook daadwerkelijk kan voordoen (vgl. T. DE WAELE, Het 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' in het administratief kort geding inzake leefmilieu en onroerend goed, C.D.P.K., 1997, p. 252 en de daar geciteerde rechtspraak van Uw Raad met name wat betreft het gevaar voor het grondwater).
Zoals gezegd brengt de uitvoering van het conform verklaarde bodemsaneringsproject mits uitvoering juist mede dat gevaar voor insijpeling tot in het grondwater, derhalve enig gezondheidsrisico, onbestaande wordt";
(...)

3.2.1. Overwegende dat het bestreden besluit de conformverklaring betreft van een bodemsaneringsproject betreffende een voormalig bedrijfsterrein, gelegen naast de woning van de eerste verzoekende partij, dat na de ontmanteling van de installaties op verschillende plaatsen door stookolie blijkt verontreinigd te zijn; dat derhalve het bestreden besluit kadert in een project dat beoogt de betrokken gronden te saneren; dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dan ook de toestand voor de verzoekende partijen niet in ongunstige zin verandert, laat staan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt;

3.2.2. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni 1900 achtenne-
tig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.